

Миодраг Аксентијевић: Не гледам фудбал

Најлепше спортске приче, почеле су прстом судбине. Нико се није родио као врхунски фудбалер, кошаркаш, атлетичар... Увек се у одсудном тренутку умешала судбина и одредила ток историје. А једна лепа спортска прича, бајка која још траје, је и она о Миодрагу Аксентијевићу, голману фудбал репрезентације Србије.

ФОТО: М. Рашић

Рођен у Прокупљу, Аксентијевић је као дечак са голманским рукавицама, у Топличанину сањао Реал, шпанску и италијанску лигу, али судбина га је одвела у сасвим другом правцу. Срце и упорност одредили су пут. Искористио је прилику да се на споредна врата упише у историју српског спорта.

А све је кренуло, како само судбина може да изрежира – повредом.

– Из Топличанина сам стигао у ОФК Београд са 18 година, имао добру сезону и брзо је стигао позив из грчког Егалеа, где је требало да потпишем професионални уговор. У том тренутку, Егалео је био један од организованијих грчких клубова, касније су играли и Лигу Европе. Ту су били Ненад Бикић, Слобо Шуица... Видео сам прилику за доказивање, Егалео је био одлична одскочна даска за даље. Рекао сам себи „то је то, успео си“, међутим, покидао сам лигаменте. Прогнозе нису биле баш сјајне и вратио сам се у

Миодраг Аксентијевић: Не гледам фудбал

Написао Moderator
среда, 17 фебруар 2016 22:33 -

Прокупље.

У том периоду, свашта је Аксентијевићу пролазило кроз главу.

– На гол више нисам могао да станем, трава, нераван терен, увек ме је болело колена, отицало... Сваки други дан лед. Размишљао сам шта сад? Нисам знао шта ми Бог спрема. Било ми је тешко, али одлучио сам се да упишем Економски факултет у Нишу и заборавим на фудбал. Чак, од тад не пратим велики фудбал, нити играм, нити гледам.

Међутим, судбина се поново поиграла са Аксентијевићем на чудан начин. Од гола није могао да побегне.

– Сећам се, звали су ме кумови да браним за њихову екипу на турниру у малом фудбалу код нас у Прокупљу. Прво нисам хтео, не само због колена, била ми је мука од свега. Али на инсистирање, поново сам стао међу стативе. Одлично смо прошли и стигао је још један позив, овог пута за наш Клуб малог фудбала Про-Ал. Прича је била да им помогнем да изађу из најнижег ранга, и ту је све почело.

Про-Ал, не само што је дошао до Друге лиге, већ се прошетао и до елите, са све Аксентијевићем на голу. Убрзо је стигао позив из нишког КМФ Коска.

– У Нишу нисам бранио и договорили смо се да ме уступе Про-Алу како би им помогао да се спасу испадања.

Не само да се Про-Ал спасао, већ је и догурао практично до утакмице за плеј-оф. А на голу – феноменални Аксентијевић.

– Остало је историја, прешао сам у Економац, одлично смо играли у Лиги шампиона, и ту су већ стизала прва признања.

У дресу Крагујевчана, 2012. године, Аксентијевић је ушао у најужи избор за најбољег голмана света по проценту одбрана, а самим тим и до уносних понуда из иностранства. Најбоља је била из казахстанског Тулпара, вечитог ривала Каирата, актуелног првака Европе.

– Нисам се дуго задржао у Тулпару. Поред Каирата нисмо успели да се изборимо за титулу, власник клуба се мало разочарао, и више то није била права прича. Али брзо сам пронашао нови клуб – руски Тјумен.

Поново на чудан начин.

– Немам агента, никад нисам ни имао. Можда је то моја грешка, можда би пре отишао у иностранство, али нисам веровао тим људима. Мислим да у данашње време уз друштвене мреже, зашто ме не би директор неког клубова контактирао и понудио сарадњу. Управо су ме тако и контактирали из Тјумена. „Добар дан, волели би озбиљно да поразговарамо са вама, да ли можемо да добијемо ваш број“. Брзо смо се договорили и преселио сам се у град близу границе са Казахстаном.

Сибир као нова дестинација једног од најбољих голмана света није толико лоше испала.

– Лепо ми је у Тјумену, мало је место, фокусиран сам на супругу и фудбал, али одбио сам да продужим уговор. После успеха на Европском првенству у Београду, имам добрих понуда, како из Русије, тако и Шпаније. Видећемо куда ће ме судбина одвести.

За голмана, 32 године колико има Аксентијевић, најбоље је животно доба. Види се то по српском репрезентативцу који проживљава најлепше тренутке међу стативама.

– Не само на голу. На врхунцу сам каријере, али, у последњих годину дана, дешавају ми се најлепше ствари у животу. Оженио сам се дугогодишњом девојком, супруга ми је у осмом месецу трудноће, потписао сам озбиљан уговор са јаким клубом, одлично играмо,

Миодраг Аксентијевић: Не гледам фудбал

Написао Moderator
среда, 17 фебруар 2016 22:33 -

са репрезентацијом догурао до завршнице Европског првенства... И у животу и у каријери, све је како треба. Испуњен сам у сваком смислу. Чак, много пута поставио сам себи питање, шта сам толико добро урадио, да би ми Бог овако лепо склопио и вратио?

Следећу лествицу, тешко је поставити за Аксентијевића. Практично, остварио је све што је могао, чак и на репрезентативном плану што је мало ко очекивао. Преко ноћи, захваљујући добрим партијама на Европском првенству, постао је звезда.

– Нисам свестан тога, а мислим да нису ни ови момци у репрезентацији, још смо ми „мали“... То ти је као филм „Монтевидео Бог те видео“. Једна шанса, шанса живота. Били смо отписани, нико није знао ко смо. Успели смо да се у наш спорт преко ноћи заљуби цела нација, а до сада, никоме није био интересантан... Искрено, и шта значи бити звезда? Ти ниси звезда ако си велики у очима других људи, новинара, звезда си ако си сам са собом задовољан. Такође, највише ме радује што се нисмо променили. Да не заборавимо ко смо, да ја не заборавим да сам голман и зашто сам овде – објашњава на крају Миодраг Аксентијевић.

РУСИ НАВИЈАЛИ ЗА ОРЛОВЕ

Дуел са Русима у полуфиналу имао је посебну драж за Аксентијевића.

– Велики су нам дужници. Само једном смо их победили, али сам пласман у полуфинале одјекнуо је у свету фудбала, у Русији посебно. Тамо су чак навијали да ми победимо, зато што не подржавају Бразилце у репрезентацији. Кажу, за кога да навијају, него за „наше православце“.

НАГРАДЕ СУ ТЕРЕНИ И КЛИНЦИ

Не заноси се Аксентијевић авионима и камионима. Добро зна где је, посебно у Србији.

Миодраг Аксентијевић: Не гледам фудбал

Написао Moderator

среда, 17 фебруар 2016 22:33 -

– У дресу репрезентације не играмо за новац. Награде ће бити терени, неки нови клинци који ће заиграти мали фудбал. А новац? Па не дају ни правим херојима, који гину и боре се за Србију. Породице им живе у беди, а сад ће да дају тамо неком фудзалу. Месец дана славе и то је то...

Објављено: понедељак, 15. фебруар 2016.

Извор: www.zurnal.rs